

Od 1 października wchodzi w życie ustawa o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji.

- Już od wtorku będziemy mogli wydawać pierwsze decyzje, a w ślad za tym popłyną pieniądze. Świadczenie będziemy przyznawali od miesiąca, w którym wnioskodawca spełnił wszystkie warunki by je otrzymać, ale oczywiście nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zarejestrowaliśmy wniosek – informuje Sebastian Szczurek, regionalny rzecznik prasowy ZUS.

Wiele osób - zwłaszcza tych którzy dotychczas nie mieli orzeczonej niezdolności do samodzielnej egzystencji - obawia się wydłużonego czasu oczekiwania na badanie lekarza orzecznika ZUS, a w rezultacie tego, że świadczenie nie będzie im przysługiwać już od października. Jednak przedstawiciele ZUS uspokajają, że nawet listopadowy termin badania nie oznacza, że świadczenie zostanie przyznane z datą późniejszą. Lekarz może stwierdzić, że niezdolność do samodzielnej egzystencji powstała wcześniej niż w dniu badania.

Chociaż często świadczenie uzupełniające określa się terminem „500 plus dla niepełnosprawnych”, to jak przypomina ZUS, to nie stopień niepełnosprawności decyduje o przyznaniu tego dodatku pieniężnego.

- Niestety terminy niepełnosprawność i niezdolność do samodzielnej egzystencji traktowane są zamiennie, a to nie to samo. Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu, które uniemożliwia zaspokojenie najprostszych potrzeb życiowych bez

udziału innej osoby. Chodzi między innymi o samodzielne jedzenie, ubieranie się, zaspokajanie potrzeb w zakresie higieny osobistej czy korzystanie z leków – wyjaśnia Sebastian Szczurek.

Orzeczenia o niepełnosprawności i jej stopniu (znacznym, umiarkowanym, lekkim), wydają zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności. Niepełnosprawność związana jest z naruszeniem sprawności organizmu, ale także z utrudnieniem, ograniczeniem bądź niemożnością wypełniania ról społecznych.

O niepełnosprawności bądź niezdolności do samodzielnej egzystencji decydują odmienne przesłanki, różny jest ich podział na stopnie, opierają się na odrębnych podstawach prawnych i nie wywołują takich samych skutków.

Przypominamy podstawowe kryteria, by otrzymać świadczenie:

- ukończyłeś 18 lat

- jesteś niezdolny do samodzielnej egzystencji, a niezdolność ta została stwierdzona orzeczeniem o niezdolności do samodzielnej egzystencji lub całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji

- nie jesteś uprawniony do emerytury ani renty, nie masz ustalonego prawa do innego świadczenia pieniężnego finansowanego ze środków publicznych, np. zasiłku stałego albo zasiłku okresowego (warunek nie dotyczy jednorazowych świadczeń) ani nie jesteś uprawniony do świadczenia z zagranicznej instytucji właściwej do spraw emerytalno-rentowych,

albo

jesteś uprawniony do tych świadczeń (emerytury, renty albo innych świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków publicznych, łącznie z kwotą wypłacaną przez zagraniczną instytucję właściwą do spraw emerytalno-rentowych), ale ich łączna wysokość brutto nie

przekracza 1600 zł.

- musisz mieć miejsce zamieszkania w Polsce

- mieć polskie obywatelstwo

lub

mieć prawo pobytu lub prawo stałego pobytu w Polsce, jeśli jesteś obywatelem jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej albo Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej

lub

mieć zalegalizowany pobyt w Polsce (jeśli jesteś obywatelem państwa spoza UE albo EFTA).

Świadczenie uzupełniające nie przysługuje osobie, która jest tymczasowo aresztowana lub odbywa karę pozbawienia wolności. Wyjątkiem jest sytuacja, gdy taka osoba odbywa karę pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego – wtedy świadczenie może przysługiwać.

źródło: ZUS